

A második jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az EUVR 7. cikke (1) bekezdésének a) pontját és 4. cikkét, mivel helytelenül és megengedhetetlenül értelmezte a Heidelberger Bauchemie ítéletet,⁽¹⁾ amelyben három együttes feltétel teljesülését írta elő színek kombinációjából álló védjegyek grafikus ábrázolására, nevezetesen i. a szóban forgó színek pontos árnyalatai, ii. a szóban forgó színek aránya, és iii. és a színek térben való elrendezése. E követelmények nem voltak az említett ügyben lényegesek, és kizárólag a színek kombinációjából vagy az önmagában egy színből álló védjegyek vagy megjelölések csoportjára vagy osztályára nézve járnak aránytalanul súlyos hatással. Ezen túlmenően a harmadik, újonnan előírt, konjunktív követelményt azzal igazolta [a Törvényszék], hogy „a színek [állítólagosan] korlátozott bennerejlő képességgel rendelkeznek” arra, hogy bármilyen pontos jelentést hordozzanak”. Az utóbbit azonban mostanáig a megjelölés lajstromozhatóságának vizsgálata során, a megkülönböztető képesség körében vizsgálta [az EUIPO], és nem a grafikus ábrázolhatóság követelménye körében, ami azt jelenti, hogy már a bejelentéskor érvénytelen a lajstromozás, anélkül hogy lehetőség lenne a megszerzett megkülönböztető képesség bizonyítására vagy annak más módon való orvoslására. A megtámadott ítélet sérti az EUVR 4. cikkét is, mivel a szóban forgó védjegy típus „kifejezett” leírását követeli meg, és mivel jogellenesen azon védjegyekre korlátozza az ilyen védjegyek tényleges meghatározását, amelyek a védjegy feltételezett későbbi használatának megfelelő térbeli elrendezéssel (más szóval ábrával) rendelkeznek.

A harmadik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a bizalomvédelem elvét, mivel nem értékelte és nem vette figyelembe a határozatában, hogy az első megtámadott védjegybejelentésre a Heidelberger Bauchemie ítéletet megelőzően került sor, és így figyelmen kívül hagyta a Bíróság által a Lambretta⁽⁴⁾ és a Cactus ítéletben⁽⁵⁾ kimondott elvek esetleges alkalmazását. Megsértette ezen elvet azáltal is, hogy nem végezte el a megengedett és megbízható források, az alkalmazható rendelkezések és szabályok, uniós ítélkezési gyakorlat és az EUIPO iránymutatásának átfogó értékelését annak meghatározásához, hogy a jelen ügy valamennyi releváns körülménye összességében megalapozhatja-e azon megállapítást, hogy az alperes konkrét, feltétlen és egybehangzó információkat adott-e a fellebbező számára, amelyekre a fellebbező azokat tiszteletben tartva hivatkozott, ami érvényesen keletkeztetett jogos bizalmat a fellebbezőben.

Negyedik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az arányosság elvét, mivel nem vette figyelembe, hogy a jelen ügy különleges körülményei között mindkét megtámadott védjegy törlése aránytalan. A Törvényszék különösen nem vette figyelembe, hogy a pontosságra és egyértelműsége, valamint a jogbiztonságra irányuló cél akkor teljesülne jogszerűen, ha a védjegyek lajstromban való tartása érdekében a fellebbezőt felhívnák és megengednék a számára, hogy tisztázza mindkét védjegy leírását, ahelyett hogy törölnék mindkét lajstromozást.

Az ötödik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az eljárási szabályzatát, mivel helytelenül alkalmazta a 134. cikkének (1) bekezdését, és a fellebbezőt kötelezte az eljárási költségek viselésére. A jelen ügy különleges körülményei és a méltányosság elve az eljárási szabályzat 135. cikkének (1) bekezdése értelmében megköveteli, hogy a Törvényszék ne a fellebbezőt (hanem az EUIPO-t) kötelezze a költségek viselésére.

⁽¹⁾ Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 1001/2017 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.).

⁽²⁾ 2003. május 3-i Libertel ítélet, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ 2004. június 24-i Heidelberger Bauchemie ítélet, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ 2017. február 16-i Brandconcern BV kontra EUIPO and Scooters India ítélet, C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ 2017. október 11-i EUIPO kontra Cactus SA ítélet, C-501/15 P, EU:C:2017:750.

2018. március 22-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-207/18. sz. ügy)

(2018/C 200/28)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: É. Gippini Fournier, G. von Rintelen és J. Samnadda meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság – mivel 2016. április 10-ig nem fogadta el a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ végrehajtásához szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, vagy legalábbis e rendelkezésekről nem értesítette a Bizottságot – megszegte az említett irányelv 43. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Spanyol Királyságot az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésének megfelelően a kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetésének napjától számítva napi 123 928,64 EUR összegű kényszerítő bírság megfizetésére mindaddig, amíg nem fogadja el a 2014/26/EU irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket vagy azokról nem értesíti a Bizottságot;
- a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2014/26/EU irányelv 43. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak legkésőbb 2016. április 10-ig el kellett fogadniuk és közzétenniük az említett irányelvben foglaltak végrehajtásához szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, és ezekről haladéktalanul értesíteniük kellett a Bizottságot.

Mivel a Spanyol Királyság nem ültette át teljes mértékben a 2014/26/EU irányelvet és nem értesítette a Bizottságot az átültető intézkedésekről, a Bizottság úgy határozott, hogy a Bíróság elé terjeszti a jelen keresetet.

A Bizottság azt javasolja, hogy a Bíróság kötelezze a Spanyol Királyságot az ítélet kihirdetésének napjától számítva napi 123 928,64 EUR összegű kényszerítő bírság megfizetésére, amely bírság összegét a kötelezettségszegés súlyára, fennállásának időtartamára és az említett tagállam fizetőképességéhez mért elrettentő hatásra figyelemmel számították ki.

⁽¹⁾ HL 2014. L 84., 72. o.

A Nejvyšší soud České republiky (Cseh Köztársaság) által 2018. március 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Jana Petruřová kontra FIBO Group Holdings Ltd

(C-208/18. sz. ügy)

(2018/C 200/29)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Nejvyšší soud České republiky

Az alapeljárás felei

Felperes: Jana Petruřová

Alperes: FIBO Group Holdings Ltd